

Idrottsfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlas 22 motionsyrkanden om idrottsfrågor väckta under allmänna motionstiden 2007.

Motionerna gäller idrottens självständiga ställning, folkhälsa, stöd till vuxnas idrottande, jämställdhet, integration, idrottens ekonomi, dopning, HBT-frågor, OS, VM, ersättningar för skador i samband med landskamptomatch, kampsport, idrottsplatser samt miljö- och klimatfrågor.

I betänkandet finns 8 reservationer och 6 särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Utskottets överväganden	6
Idrottens självständiga ställning	6
Folkhälsa	7
Stöd till vuxnas idrottande	9
Jämställdhet	10
Integration	12
Idrottens ekonomi	14
Dopning	16
HBT-frågor m.m.	17
OS	19
VM	21
Ersättningar för skador i samband med landskampsmatcher	22
Kampsport	23
Idrottsplatser	25
Miljö- och klimatfrågor	26
Reservationer	28
1. Idrottens självständiga ställning, punkt 1 (v)	28
2. Folkhälsa, punkt 2 (v)	28
3. Jämställdhet, punkt 4 (v)	29
4. Integration, punkt 5 (s, v)	30
5. HBT-frågor m.m., punkt 8 (s)	31
6. HBT-frågor m.m., punkt 8 (v)	31
7. Idrottsplatser, punkt 13 (s, v)	32
8. Miljö- och klimatfrågor, punkt 14 (v)	33
Särskilda yttranden	34
1. Folkhälsa, punkt 2 (mp)	34
2. Jämställdhet, punkt 4 (s)	34
3. Idrottens ekonomi, punkt 6 (v)	34
4. Dopning, punkt 7 (s, v, mp)	35
5. HBT-frågor m.m., punkt 8 (mp)	35
6. OS, punkt 9 (s)	35
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	37
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007	37
 <i>Tabell</i>	
Statens stöd till idrotten 2001–2008	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Idrottens självständiga ställning**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 4.

Reservation 1 (v)

2. **Folkhälsa**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 1.

Reservation 2 (v)

3. **Stöd till vuxnas idrottande**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr249 av Lennart Pettersson och Lars-Ivar Ericson (båda c).

4. **Jämställdhet**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 6.

Reservation 3 (v)

5. **Integration**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr274 av Aleksander Gabelic (s).

Reservation 4 (s, v)

6. **Idrottens ekonomi**

Riksdagen avslår motionerna

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 3 och

2007/08:Kr344 av Christer Adelsbo (s).

7. **Dopning**

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 9.

8. **HBT-frågor m.m.**

Riksdagen avslår motionerna

2007/08:U304 av Barbro Westerholm och Birgitta Ohlsson (båda fp)
yrkande 21,

2007/08:So294 av Helena Leander m.fl. (mp) yrkandena 24–26,

2007/08:Kr312 av Hillevi Larsson m.fl. (s),

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 7 och

2007/08:Kr350 av Marianne Berg m.fl. (v, mp, c, fp) yrkande 2.

Reservation 5 (s)

Reservation 6 (v)

9. OS

Riksdagen avslår motionerna

2007/08:Kr201 av Lars-Ivar Ericson (c) och

2007/08:Kr233 av Sven Bergström och Per Åsling (båda c).

10. VM

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr202 av Carina Hägg (s).

11. Ersättningar för skador i samband med landskampsmatcher

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr329 av Thomas Bodström m.fl. (s).

12. Kampsport

Riksdagen avslår motionerna

2007/08:Kr222 av Ulf Sjösten och Kent Olsson (båda m) och

2007/08:Kr327 av Fredrik Schulte (m).

13. Idrottsplatser

Riksdagen avslår motionerna

2007/08:Kr330 av Thomas Bodström (s) och

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 2.

Reservation 7 (s, v)

14. Miljö- och klimatfrågor

Riksdagen avslår motion

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 8.

Reservation 8 (v)

Stockholm den 11 mars 2008

På kulturutskottets vägnar

Siv Holma

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Siv Holma (v), Cecilia Wikström i Uppsala (fp), Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Mats Johansson (m), Anders Åkesson (c), Anne Ludvigsson (s), Hans Wallmark (m), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Dan Kihlström (kd), Göran Persson i Simrishamn (s), Esabelle Dingizian (mp), Göran Montan (m), Leif Pettersson (s), Camilla Lindberg (fp), Eva Bengtson Skogsberg (m) och Hans Backman (fp).

Utskottets överväganden

Idrottens självständiga ställning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om att statens bidragsgivning till idrotten måste utformas med respekt för att idrotten är en självständig och oberoende idrottsrörelse. Avslaget sker med hänvisning till att så redan är fallet.

Jämför reservation 1 (v).

Motionen

Vänsterpartiet framhåller i *motion Kr332* att staten ska sätta upp mål och riktlinjer för sin bidragsgivning samt att idrottsrörelsen självständigt beslutar hur medlen ska användas för att målen ska kunna nås. Enligt motionärerna måste statens bidragsgivning till idrotten utformas med respekt för att idrottsrörelsen är en självständig och oberoende folkrörelse (yrkande 4).

Bakgrund

Riksdagen har slagit fast att idrottsrörelsen själv lägger fast målen för sin verksamhet och att staten endast ska ange de syften som staten har med sin bidragsgivning. Genom att ange syftet med bidragsgivningen anger staten en viljeinriktning för vad staten förväntar sig att bidraget främst ska leda till. Hur detta ska gå till är dock en sak för idrottsrörelsen.

Idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth har den 19 december 2007 anfört följande som svar på en fråga från Lars Wegendal vad hon avser att göra för att säkerställa idrottens självständighet samtidigt som idrottens anslag används på det sätt som det är tänkt.

Regeringens uppfattning är att svensk idrott är mogen att ta ett större ansvar för sin egen verksamhet. Detta har kommit till uttryck i den nya satsningen Idrottslyftet där idrottsrörelsen har fått gehör för sina förslag samt att vi har minskat detaljstyrningen och förenklat återrapporteringskraven i regleringsbrev.

De förhållanden som Lars Wegendal pekar på har jag själv diskuterat med idrottens företrädare. Jag har då betonat att idrotten har ett ansvar för att utforma sin verksamhet utifrån barns och ungdomars egna behov, intressen och förutsättningar. Idrotten ska därför ingående redovisa hur statens stöd kommer till användning. Dessutom har den nu pågående Idrottsstödsutredningen i uppgift att utvärdera om effekterna av statens stöd till idrotten stämmer överens med de av riksdagen och regeringen angivna syften med stödet.

Det kan tilläggas att den nyss nämnda Idrottsstödsutredningen (dir. 2006:135) ska slutredovisa sitt uppdrag senast den 31 maj 2008.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser i likhet med motionärerna att statens bidragsgivning till idrotten ska ske med respekt för att idrottsrörelsen är en självständig och oberoende folkrörelse. Uppfattningen överensstämmer med den grundsyn som riksdagen har gett uttryck för beträffande bidragsgivningen och som också genomsyrar såväl regleringsbrevens som den nya satsningen Idrottslyftet.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till att Idrottsstödsutredningens pågående utvärdering av idrottsstödet inte bör föregripas avstyrker utskottet motion Kr332 (v) yrkande 4.

Folkhälsa

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om ett brett åtgärdsprogram för att stimulera fysisk aktivitet hos barn och ungdomar. Avslaget grundas på att det pågår ett omfattande arbete på folkhälsoområdet.

Jämför reservation 2 (v) och särskilt yttrande 1 (mp).

Motionen

I *motion Kr332* av Vänsterpartiet påtalas att många barn och ungdomar redan i unga år drabbas av övervikt och välfärdssjukdomar, som hjärt- och kärlsjukdomar, benskörhet och diabetes, på grund av brist på fysisk aktivitet och felaktig kost. Motionärerna anser att berörda parter bör samverka och ta fram ett brett åtgärdsprogram i syfte att långsiktigt stimulera åtgärder som ger främst barn och ungdomar större möjlighet till ökad fysisk aktivitet (yrkande 1).

Bakgrund

På RF-stämman 2007 godkändes en strategisk plan för idrottsrörelsens folkhälsoarbete. Planen tar bl.a. upp ett antal punkter där det tydliggörs vad idrottsrörelsen vill i frågan. I planen anges också vilka speciella satsningar som görs i dag. Bland annat anges att flera förbund och föreningar bedriver projekt och hälsoinriktat utvecklingsarbete i samverkan med eller på uppdrag av myndigheter, kommuner, landsting, försäkringskassor, arbetsförmedlingar och skolor. Det mesta av detta arbete ligger inom ramen för idrottsföreningarnas basverksamhet, men idrotten åtar sig också att utveckla sin verksamhet för att göra ännu mer.

Många insatser som nämns ovan har skett som ett led i satsningen ”Idrottslyftet”. Avsikten med satsningen är att Riksidrottsförbundet (RF) ska få 500 miljoner kronor per år under mandatperioden för att få barn och ungdomar att börja idrotta och få fler att idrotta längre upp i åldrarna.

Statens folkhälsoinstitut (FHI) och Livsmedelsverket har på uppdrag av regeringen under 2005 tagit fram underlag för en handlingsplan för goda matvanor och ökad fysisk aktivitet i befolkningen. Planen benämns ”Så kan hälsan i Sverige främjas och övervikt förebyggas – 79 samlade insatser för att vi ska äta bättre och röra oss mer”. Bland de 79 punkterna i handlingsplanen finns fyra där RF förväntas göra särskilda insatser.

År 2004 inrättade regeringen ”Nationellt centrum för främjande av fysisk aktivitet hos barn och ungdom” (NCFF). I maj 2006 fick NCFF ett utökad uppdrag att arbeta även för god kosthållning och andra hälsofrämjande verksamheter hos barn och ungdom. Då ändrades namnet till ”Nationellt Centrum för främjande av god hälsa hos barn och ungdom”. Centrumet är placerat vid Örebro universitet och har till uppgift att brett stödja skolornas hälsofrämjande arbete. Det ska sprida erfarenheter om lärande exempel, forsknings- och utvecklingsprojekt samt verka för ökad samverkan mellan universitet/högskolor, kommuner och andra skolhuvudmän och myndigheter, intresseorganisationer och lokala organisationer.

Regeringen har vidare för avsikt att under senare delen av mars 2008 lämna en proposition om folkhälsopolitikens inriktning 2008–2010. Riksdagen väntas behandla propositionen under våren 2008.

Slutligen kan nämnas att den ovan nämnda Idrottsstödsutredningen särskilt ska uppmärksamma statens stöd till idrottens folkhälsosyfte. Den rådande ojämlika fördelningen av hälsa i samhället ska även belysas av utredningen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill i likhet med motionärerna understryka betydelsen av att barn och ungdomar uppmuntras och ges möjlighet till fysisk aktivitet. Att i unga år se motion som en naturlig del av vardagen är viktigt och bidrar till att förebygga ohälsa och skador längre fram. Utskottet konstaterar att motionsyrkandet ligger väl i linje med det arbete och den samverkan som pågår på folkhälsoområdet, bl.a. inom NCFF.

Med hänsyn härtill och till att ställningstagandena från Idrottsstödsutredningen inte bör föregripas avstyrker utskottet motion Kr332 (v) yrkande 1.

Stöd till vuxnas idrottande

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänvisning till Idrottsstödutredningens pågående arbete ett motionsyrkande om statligt stöd till vuxnas idrottande.

Motionen

Lennart Pettersson och Lars-Ivar Ericson (båda c) påpekar i *motion Kr249* att forskningsresultat visar att motion är helt avgörande för vuxnas hälsa, att vuxenverksamhet krävs inom idrotten för att få en rekryteringsbas för ledare till de yngre åldersgrupperna samt att människor med lägre utbildning och sämre betalda arbeten är betydligt mindre fysiskt aktiva än de med högre utbildning och högre lön. Med hänsyn framför allt härtill anser motionärerna att det statliga stödet till idrotten bör omfatta också vuxnas idrottande.

Bakgrund

I idrottsrörelsens idéprogram "Idrotten vill" anges att idrottsrörelsens mål måste vara att kunna erbjuda åldersanpassad verksamhet för idrott och motion hela livet. I programmet anges följande riktlinjer när det gäller breddidrott för vuxna.

- Idrottens gemenskap ska vara öppen för alla, oavsett egen ambitionsnivå.
- Idrottsrörelsen ska utforma sin verksamhet så att den främjar en god hälsa.
- Idrottsrörelsen ska utveckla sin verksamhet så att den i ökad utsträckning kan attrahera även vuxna kvinnor och män som vill idrotta på motionsnivå för rekreation och rehabilitering.
- Idrottsrörelsen måste ständigt vara lyhörd för nya trender och kvinnors och mäns växlande behov och önskemål. Detta innebär bl.a. att kontinuerligt se över och utveckla den egna tränings- och tävlingsverksamheten.
- Idrottsrörelsen ska erbjuda även äldre människor åldersanpassade aktiviteter.

Vidare anges i idéprogrammet att frågan om prioritering blir än mer aktuell när resurserna är knappa. Självfinansieringsgraden är olika i olika föreningar och i olika idrotter. Genom spel och lotterier kan vissa föreningar dra in betydande belopp. Det framhålls också att självklart gör varje förening vad den själv vill med de pengar den av egen kraft dragit in. Samhällsstöd som utgår för en viss ålderskategori ska dock användas till verksamhet för densamma.

Vidare kan nämnas att RF gett ut rapporten ”Idrott och motion 60+ – Fakta och argument samt goda exempel för fysisk aktivitet upp i åldrarna”, som belyser många frågor om vuxnas idrottande.

Frågan om att utöka det lokala aktivitetsstödet (som avser att främja barns och ungdomars idrott) till att omfatta även vuxenidrott togs upp i en motion till RF-stämman 2007. Den avslogs med bred majoritet av stämman.

I september 2004 yttrade sig Riksidrottsstyrelsen över betänkandet ”Äldrepolitik för framtiden – 100 steg till trygghet och utveckling med en åldrande befolkning” (SOU 2003:91). RF angav då bl.a. följande.

Inom idrottsrörelsens omfångsrika utbud finns många äldre som är delaktiga antingen i det aktiva idrottsutövandet eller som funktionär och ledare på olika nivåer. Här finns dock en stor potential till att engagera fler, varför samhället bör överväga någon form av stimulansbidrag till föreningar som aktiverar äldre.

Av RF:s statistik framgår att 95 % i åldersgruppen 7–14 år utövar motion minst en gång per vecka. Därefter är det en fallande skala fram till åldersgruppen 40–49 år för vilken andelen är 67 %. Därefter ökar andelen något.

Slutligen kan nämnas att den ovan nämnda Idrottsstödsutredningen bl.a. ska bedöma hur statens stöd bidrar till att vuxna i olika delar av landet kan utöva idrott utifrån sina egna förutsättningar och önskemål.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill i likhet med motionären understryka betydelsen av idrott och motion för vuxnas hälsa. Fysisk aktivitet bidrar inte bara till att förbättra hälsotillståndet utan ger också glädje i fritiden och stimulerande sociala kontakter. Med hänsyn härtill är det viktigt att samhället kan erbjuda idrott och motion som passar alla åldrar.

Som framgår ovan ska Idrottsstödsutredningen bedöma hur statens stöd bidrar till att vuxna i olika delar av landet kan utöva idrott utifrån sina egna förutsättningar och önskemål. Utskottet vill inte föregripa utredningens ställningstagande. Motion Kr249 (c) avstyrks.

Jämställdhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att staten bl.a. i sin bidragsgivning ska poängtera vikten av ett fortsatt arbete med en jämställd idrott. Det bör göras med hänvisning till att ett sådant arbete redan prioriteras.

Jämför reservation 3 (v) och särskilt yttrande 2 (s).

Motionen

Vänsterpartiet anser i *motion Kr332* att idrottsrörelsen gjort mycket för att uppnå en jämställd idrott, men menar att en hel del återstår att göra. Staten bör enligt motionärerna stödja arbetet med att föra ut goda idéer och kunskaper samt i sin bidragsgivning till idrotten poängtera vikten av ett fortsatt arbete för en jämställd idrott (yrkande 6).

Bakgrund

Riksdagen har slagit fast att idrottsrörelsen själv lägger fast målen för sin verksamhet och att staten endast ska ange de syften som staten har med sin bidragsgivning. Ett av dessa övergripande syften är att stödja verksamhet som är avsedd att ge kvinnor och män lika förutsättningar att delta i idrottsverksamhet. Genom att ange syftet med bidragsgivningen anger staten en viljeinriktning för vad staten förväntar sig att bidraget främst ska leda till. Hur detta ska gå till är dock en sak för idrottsrörelsen.

RF arbetar i stor utsträckning med jämställdhetsfrågor. I det följande anges några av de initiativ som har tagits.

RF:s nya jämställdhetsplan antogs på RF-stämman 2005. Där anges att jämställdhetsarbetet i fortsättningen ska genomsyra allt arbete.

Bland RF:s konkreta åtgärder kan nämnas att RF har tagit initiativ till en egen genomgripande handlingsplan för personalen och de förtroendevalda inom RF med inriktning på jämställdhet. Den omfattar i ett första steg personalen i både RF och SISU Idrottsutbildarna. Därefter kommer Riksidrottsstyrelsen och SISU Idrottsutbildarnas styrelse att få ta del av samma program. Programmet är en blandning av utbildning, analysarbete, inventering och arbete med konkreta åtgärder. Senare ska också programmet erbjudas till specialidrotts- och distriktsförbunden.

Enligt inhämtad uppgift från RF har jämställdhetsfrågorna dessutom fått ökat utrymme vid exempelvis ordförande- och chefsträffar med samtliga specialidrottsförbund (SF) och distriktsidrottsförbund (DF) samt i enskilda SF-dialoger. Vidare har enligt RF samma frågor fått ökat utrymme och ökad betydelse i förbundens rapportering om sin verksamhet och om hur SF-bidragen används.

Även i forskningsfrågorna märks enligt RF en ökad inriktning på jämställdheten. Just nu pågår ett arbete med en rapport om hur en valberedning arbetar med bl.a. jämställdhet. Vidare har en forskargrupp på uppdrag av RF gjort en studie och tittat på hur det ser ut med jämställdheten vid fördelningen av ”de bästa träningsperioderna” i sju lagidrotter där det finns flest antal utövare och där det förekommer verksamhet för både flickor och pojkar. Av utredningen framkom att det inte fanns någon orättvisa när det gäller tilldelningen av tider i relation till kön. RF ska nu gå vidare och kartlägga tillgången till träningsanläggningar och arenor för bl.a. kvinnor

och män, flickor och pojkar samt idrottare med funktionshinder. I kartläggningen ska också populära individuella idrotter ingå. Kartläggningen beräknas vara klar under våren 2009.

RF arbetar också med att föra ut goda idéer och kunskaper om jämställdhet. Detta sker bl.a. genom RF:s hemsida, tidningen Svensk idrott, SF:s och DF:s utbildningar och genom det nätverk som finns för jämställdhetsansvariga på alla specialidrottsförbund.

Som ovan angetts ska Idrottsstödsutredningen bl.a. utvärdera om effekterna av statens stöd till idrotten stämmer överens med de av riksdagen och regeringen angivna syftena med stödet samt föreslå en framtida inriktning av stödet. Utredningen ska i sina analyser, statistik och förslag integrera ett jämställdhetsperspektiv. En förutsättning för det är enligt direktiven för utredningen att all individbaserad statistik samlas in, presenteras, kommenteras och analyseras med kön som genomgående och övergripande indelningsgrund, om det inte finns särskilda skäl mot detta. Om könsuppdelad statistik saknas ska det påpekas.

Utskottets ställningstagande

Som framgår av det anförda arbetar RF i hög grad med jämställdhetsfrågor och strävar efter att föra ut goda exempel som kan främja jämställdheten. Även när det gäller den statliga bidragsgivningen till idrotten har jämställdhet en hög prioritet. Utskottet förutsätter att arbetet med att uppnå en jämställd idrott även fortsättningsvis prioriteras och intensifieras inom idrottsrörelsen samt att arbetet inom Idrottsstödsutredningen kommer att främja dessa strävanden. Med hänsyn till det anförda avstyrker utskottet motion Kr332 (v) yrkande 6.

Integration

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att ge ökat stöd och främja samverkan och nytänkande när det gäller integrationsfrågor. Det görs med hänvisning till idrottens självständiga ställning och till det pågående arbetet i Idrottsstödsutredningen som inte bör föregripas.

Jämför reservation 4 (s, v).

Motionen

Alexander Gabelic (s) understryker i *motion Kr274* att idrotten spelar en viktig roll för att integrera barn och ungdomar med olika etniska bakgrunder i det svenska samhället. Motionären påpekar att mer kan göras för att integrera dessa barn och ungdomar och att det behövs ett nytänkande när

det gäller att utbilda idrottsledare och bygga nya idrottsanläggningar. Här borde enligt motionären stat, kommuner och idrottsrörelsen samverka och ge mer stöd.

Bakgrund

Nästan sex av tio pojkar och fyra av tio flickor med invandrarbakgrund tränar eller tävlar i en idrottsförening enligt RF. Det är i stort sett lika stor andel som bland ungdomar i allmänhet. När det gäller egen motion, dvs. motion utanför den organiserade idrotten, finns det enligt RF totalt sett inte heller några större skillnader mellan invandrarungdomar och ungdomar i allmänhet.

Inom satsningen Idrottslyftet är ökad tillgänglighet till anläggningar och idrottsmiljöer samt ledarförsörjning två prioriterade områden för att få fler barn och ungdomar att börja idrotta. Även projekt som syftar till ökad integration prioriteras. Enligt RF har det gjorts många insatser i olika integrationsprojekt, bl.a. i satsningar på näridrottsplatser.

RF har vidare som ovan nämnts genomfört en stor satsning på arbete med idrottens värdegrund. I denna satsning är enligt RF integrationsfrågorna en viktig del. Integrationsfrågor är också enligt RF högt prioriterade i den ledarutbildning som genomförs av SISU-Idrottsutbildarna.

Som tidigare framgått lägger idrottsrörelsen fast målen för sin verksamhet medan staten endast anger syftet med sin bidragsgivning. Ett sådant övergripande syfte är att främja integration. Hur det sedan ska gå till är en sak för idrottsrörelsen.

Inom såväl idrotten som andra områden är det viktigt att lyfta fram goda exempel. Enligt RF kan ”08 Basket” ses som ett gott exempel på ett samarbete mellan ”KFUM Söder Basket”, ”Alvik Basket” och ”08 Stockholm Human Rights” som främjat integrationen. De två förstnämnda föreningarna arbetar med att driva ungdomsverksamheten och rekrytera nya spelare från västra, södra och centrala Stockholm. ”08 Stockholm Human Rights” är ansvarigt för att driva elitverksamheten med ett damlag och ett herrlag i Sveriges högsta division. Sistnämnda förening utgår från att man med basket som verktyg ska arbeta mot rasism, för en social integration och för att utbilda sina spelare och ledare i klubbens grundläggande värderingar. Denna strävan genomsyrar också de två andra föreningarna vars upptagningsområde är stort och där det finns många barn och ungdomar med såväl invandrarbakgrund som svensk bakgrund. För dessa försöker man skapa mötesplatser genom bl.a. gemensamma turneringar, lov- och sommarverksamheter.

Idrottsstödsutredningen ska analysera om, och i så fall hur, stödet till idrotten främjar ökad integration, t.ex. genom att skapa möjligheter för alla att delta oavsett etnisk och kulturell bakgrund.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill understryka att idrotten har och har haft stor betydelse för integrationen av människor med olika etnisk bakgrund i det svenska samhället. Belysande är att ungdomar med invandrarbakgrund tränar eller tävlar i idrottsföreningar i stort sett i lika stor utsträckning som ungdomar i allmänhet.

Det är inte en uppgift för staten att gå in och styra hur mycket av tilldelade medel som ska gå till just integrationsfrågor. Det är en fråga för idrottsrörelsen och som framgår ovan arbetar idrottsrörelsen aktivt med detta.

Vidare ska Idrottsstödsutredningen analysera om, och i så fall hur, stödet till idrotten kan främja ökad integration. Utskottet anser inte att utredningens ställningstagande bör föregripas. Med hänsyn härtill och till det arbete som pågår avstyrker utskottet motion Kr274 (s).

Idrottens ekonomi

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om vikten av ett förutsebart och inte spelberoende idrottsstöd med hänvisning till att den pågående utredningen om den svenska spelmarknaden inte bör föregripas.

Jämför särskilt yttrande 3 (v).

Motionerna

Vänsterpartiet anser i *motion Kr332* att idrottsrörelsen bör erhålla ett långsiktigt och förutsebart stöd från staten och att det bör utredas hur detta stöd ska utformas (yrkande 3). Motionärerna framhåller att idrotten måste kunna planera sin verksamhet långsiktigt och på ett genomtänkt sätt.

Liknande synpunkter framförs i *motion Kr344* av Christer Adelsbo (s). Motionären framhåller att det är viktigt att inte idrottsstödet blir beroende av tillfälliga konjunktursvängningar eller inriktningen på befolkningens spelande. I stället bör utredas hur idrottsföreningarna kan ges en bättre och långsiktig ekonomisk trygghet.

Bakgrund

Av tabellen nedan framgår hur mycket RF erhållit från staten i form av anslagsmedel och medel från Svenska Spel i miljoner kronor räknat.

Statens stöd till idrotten 2001–2008

År	Statsanslag	Svenska Spel, särskilda medel	Svenska Spel, Handslaget/ Idrottslyftet	Svenska Spel, Vinstdelning (LOK-stöd)	Totalt
2000	462,2	60		93,0	615,2
2001	457,2	60		200,2	717,4
2002	455,2	60		363,0	878,2
2003	454,7	60	100	606,7	1 221,4
2004	448,2	60	200	607,5	1 315,7
2005	448,2	60	300	654,7	1 462,9
2006	455,6	60	400	559,6	1 475,2
2007	445,6	60	500	656,1	1 661,7
2008	445,6	60	500	834,5	1 840,1

Av tabellen framgår att idrotten i dag erhåller tre fjärdedelar av sitt statliga stöd från AB Svenska Spel. I sammanhanget bör framhållas att dagens reglerade spelmarknad håller på att ses över och moderniseras. Den av regeringen utsedda utredaren ska allsidigt belysa vilka ekonomiska effekter införlivandet av eventuella nya aktörer på spelmarknaden får för folkrörelserna, bl.a. idrottsrörelsen¹. Utredaren ska redovisa sitt uppdrag senast den 15 december 2008.

Idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth har den 22 november 2006 som svar på en fråga från Lars Wegendal² om långsiktigheten i bidragsgivningen till idrotten, erinrat om att regeringen i regeringsförklaringen uttalat dels att extra resurser motsvarande Handslaget även fortsättningsvis ska ställas till idrottens förfogande, dels att även regeringen eftersträvar ett stabilt finansieringssystem för idrottsrörelsen.

Utskottets ställningstagande

Mot bakgrund av det uttalande som gjordes i regeringsförklaringen och med hänsyn till att ställningstagandena till den pågående utredningen om den reglerade spelmarknaden inte bör föregripas avstyrker utskottet motionerna Kr332 (v) yrkande 3 och Kr344 (s).

¹ Dir. 2007:79.

² Fråga 2006/07:138.

Dopning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att fördjupa arbetet mot dopning med hänvisning till att idrottsrörelsen själv bestämmer hur tilldelade anslagsmedel närmare ska fördelas.

Jämför särskilt yttrande 4 (s, v, mp).

Motionen

Vänsterpartiet understryker i *motion Kr332* att arbetet inom idrotten för en trovärdig idrott, ren från droger och dopning, måste fördjupas och att staten i samband med bidragsgivningen bör betona detta (yrkande 9).

Bakgrund

Dopningsproblemet inom svensk elitidrott är i dag enligt RF minimalt. Att det pågår ett massivt antidopningsarbete inom svensk idrott på alla nivåer är dock enligt RF en viktig faktor för att fortsätta att hålla svensk elitidrott dopningsfri.

När det gäller dopningsproblemen i samhället utanför tävlingsidrotten är enligt RF det största problemet anabola androgena steroider (AAS) och tillväxthormon. RF har vidare angett att det enligt Rikskriminalpolisen finns en ökad användning av AAS bland kriminella individer. Ett annat problem är styrketränande motionärer med kroppsbyggarideal som tar till AAS för att snabbt öka i vikt.

RF är ansvarigt för idrottens antidopningsarbete i Sverige. Samtliga specialförbund (68 stycken) har egna antidopningsprogram, och de 21 distriktsförbunden arbetar förebyggande mot dopning. Sedan 1981 har RF tagit ca 48 000 dopningsprov. De senaste åren har antalet dopningsfall inom idrotten sjunkit, och dopning har påvisats i mindre än en halv procent av proven. Dopningskontrollerna görs alltid utan förvarning, främst på junior- och seniorelit, men även motionärer kan bli testade. Kontrollerna genomförs såväl i samband med tävling som vid träning. Dopningsprov kan även tas vid andra tillfällen, t.ex. genom hembesök. I Sverige utförs kontrollerna av RF:s legitimerade dopningskontrollfunktionärer.

Av regleringsbrevet framgår under anslag 30:1 *Stöd till idrotten* att 23 miljoner kronor ska utbetalas för insatser mot dopning. Av dessa har 1,5 miljoner kronor beräknats för medfinansiering av dopinglaboratoriet och lika mycket för medfinansiering av Dopingjouren. Statens stöd till idrottens antidopningsverksamhet har mer än fördubblats sedan år 2000.

Antalet dopningsprov som tagits i Sverige har minskat något de senaste åren. År 2005 togs 4 015 prov och 2007 togs 3 601 prov.

Idrottsministern Lena Adelsohn Liljeroth har den 19 februari 2008 som svar på interpellation 2007/08:355 om kamp mot dopning anfört bl.a. följande.

Jag har noterat att Riksidrottsförbundet har minskat antalet tester och därigenom valt att prioritera andra åtgärder inom antidopningsarbetet. Riksidrottsförbundets antidopningsarbete bedrivs utöver testning även inom ytterligare åtta verksamhetsområden som exempelvis information och utbildning samt nationell och internationell samverkan.

Sverige lever upp till sina internationella förpliktelser inom arbetet mot dopning, och jag anser att Sverige gör en mycket aktiv insats i det internationella antidopningsarbetet. Riksidrottsförbundet bekämpar framgångsrikt dopning på nationell nivå med de resurser som förbundet disponerar. Riksidrottsförbundet har för övrigt inte heller pekat på behovet av ökade resurser. Jag bedömer därför att regeringen avsätter tillräckligt med resurser till förbundets antidopningsarbete.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser mycket positivt på det aktiva antidopningsarbete som bedrivs inom RF såväl nationellt som internationellt.

Som ovan angetts erhåller RF från anslaget *Stöd till idrotten* 23 miljoner kronor för insatser mot dopning. Av detta belopp är tre miljoner kronor avsedda för särskilda ändamål. I övrigt ankommer det på idrottsrörelsen att själv bestämma hur tilldelade anslagsmedel ska fördelas. Något uttalande i enlighet med motionärernas önskemål bör inte göras. Utskottet avstyrker således motion Kr332 (v) yrkande 9.

HBT-frågor m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår några motionsyrkanden rörande HBT-frågor med hänvisning till det arbete som bedrivs inom RF och till den utredning om idrottsstödet som pågår.

Jämför reservationerna 5 (s) och 6 (v) samt särskilt yttrande 5 (mp).

Motionerna

Vänsterpartiet framhåller i *motion Kr332* att det behövs förstärkta utbildningsinsatser för att öka kunskapen om HBT-frågor och diskriminering vad gäller etnicitet och funktionshinder och att staten i sin bidragsgivning bör betona detta (yrkande 7).

I *motion So294* av Miljöpartiet de gröna föreslås att arbetet mot diskriminering på grund av sexuell läggning inom idrotten ska stärkas. Man bör därför kräva av de nationella idrottsförbunden att de för att få statliga

bidrag redovisar hur de bekämpar homofobi och diskriminering (yrkande 24). Motionärerna anser vidare att de nationella idrottsförbunden bör upprätta en egen policy på området (yrkande 25) samt att alla tränar- och ledarutbildningar ska innehålla utbildning inom HBT-området och att all fortbildning ska innehålla moment som syftar till en kompetenshöjning om HBT (yrkande 26).

Marianne Berg m.fl. (v, mp, c, fp) framhåller i *motion Kr350* att HBT-frågor och HBT-personers situation inom idrottsrörelsen bör lyftas fram, särskilt inom ungdomsidrotten (yrkande 2).

I *motion Kr312* av Hillevi Larsson m.fl. (s) anser motionärerna att regeringen bör verka för att på olika sätt synliggöra HBT-personer som ett positivt exempel på mångfald inom idrottsrörelsen.

Barbro Westerholm och Birgitta Ohlsson (båda fp) betonar i *motion U304* vikten av att idrottsrörelsen aktivt arbetar för att bekämpa homofobi och diskriminering. Ett sådant arbete bör enligt motionärerna vara en utgångspunkt för bidragsgivningen med tanke på att idrottsrörelsen erhåller betydande bidrag från staten (yrkande 21).

Bakgrund

Såväl i idrottsrörelsens idéprogram ”Idrotten vill” som i RF:s verksamhetsinriktning 2008–2009 anges att idrottsrörelsen ska vara öppen för alla, oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön eller sexuell läggning samt oavsett fysiska eller psykiska förutsättningar.

I idéprogrammet anges bl.a. följande. Trovärdighet blir ett alltmer centralt begrepp. Förbund och föreningar ska därför se till att verksamheten till både form och innehåll lever upp till de mål som idrottsrörelsen själv sätter upp och vill stå för. Såväl för att kunna rekrytera idrottsutövare och engagera ideella ledare som för att ge legitimitet åt samhällsstödet och vara attraktiva inom den privata sektorn ska det föras en aktiv intern debatt om idrottens etik och trovärdighet. Genom utbildning och kontinuerligt utvecklingsarbete ska man inom förbund och föreningar säkra kvaliteten i verksamheten.

När det gäller åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten antog RF i slutet av 2002 en policy och handlingsplan mot sexuella trakasserier och sexuell diskriminering inom idrotten. I handlingsplanen uttalas att det är oacceptabelt att sådana trakasserier förekommer inom idrotten. Planen har redigerats och tryckts om i början av 2006.

RF har genomfört en stor satsning på arbetet med en värdegrund i vilken HBT-frågorna enligt RF har en tydlig plats.

RF har också tillsammans med SISU Idrottsutbildarna producerat ett utbildningsmaterial kring det sociala ledarskapet där HBT-frågorna är en del och tas upp i bl.a. film, fakta och diskussionssammanhang. Utbildnings-

materialet har sålts i ca 1 500 exemplar under 2005–2007. Dessutom har ca 200–300 gratisexemplar delats ut. Materialet finns också till utlåning på SISU Idrottsutbildarnas distrikt.

På Riksidrottsforum (ett möte för hela idrottsrörelsen som äger rum vartannat år) arrangerade RF i november 2006 ett seminarium om ledarskap och HBT-frågor. Dessutom var idrott temat på Pridefestivalen i juli 2007.

Av de tidigare nämnda kommittédirektiven till den utvärdering av statens stöd till idrotten framgår att utredaren ska analysera om, och i så fall hur, statens stöd till idrotten främjar idrottsrörelsens arbete mot bl.a. homofobi.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan arbetar RF aktivt med HBT-frågor. Utskottet vill framhålla vikten av att detta arbete tränger ut i föreningarna samt att aktiva, föräldrar och idrottsledare arbetar vidare med attityder och värderingar som hjälper till att öka förståelsen och respekten för skrivna och oskrivna regler inom idrotten. Ett bra sätt kan vara det som i viss utsträckning redan prövats att ta upp och trycka på dessa frågor i ledarutbildningar. Sammantaget ser utskottet positivt på det arbete som bedrivs inom idrottsrörelsen och förutsätter att detta fortgår och förstärks. Idrottsstödsutredningen – som bl.a. ska analysera om, och i så fall hur, statens stöd till idrotten främjar idrottsrörelsens arbete mot homofobi – kan med sina väntade förslag också komma att påskynda dessa strävanden.

Med hänsyn till det anförda avstyrker utskottet motionerna Kr312 (s), Kr332 (v) yrkande 7, Kr350 (v, mp, c, fp) yrkande 2, So294 (mp) yrkandena 24–26 och U304 (fp) yrkande 21.

OS

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om att Sverige bör samla sig bakom en svensk ansökan om att få arrangera vinter-OS i Sverige 2018 samt att Sverige snarast bör inleda ett samarbete med Danmark med syfte att få arrangera sommar-OS i Öresundsregionen 2024.

Jämför särskilt yttrande 6 (s).

Motionerna

I *motion Kr233* av Sven Bergström och Per Åsling (båda c) anser motionärerna att Sveriges Olympiska Kommitté, idrottsrörelsen, riksdagen, regeringen och näringslivet nationellt bör samla sig bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2018.

Lars-Ivar Ericson (c) framhåller i *motion Kr201* att Sverige snarast bör inleda ett samarbete med Danmark med syfte att få arrangera sommar-OS i Öresundsregionen 2024.

Utskottets ställningstagande

När det gäller motionsyrkandet att Sverige ska ansöka om att få arrangera olympiska vinterspel i Åre och Östersund 2018 kan noteras att det enligt Internationella Olympiska Kommitténs (IOK) regler är en nations olympiska kommitté tillsammans med en stad eller en kommun som äger rätten att ansöka om att få arrangera ett olympiskt spel.

För att Sveriges Olympiska Kommitté (SOK) ska gå vidare med en ansökan krävs det enligt SOK att idrotten är enig, att RF ställer sig bakom ansökan, att näringslivet inte enbart lokalt är en stark part samt att regeringen ger klartecken.

Om Sverige ska ansöka om vinter-OS 2018 bör idrotten enligt SOK ha fattat ett beslut om att söka OS senast 2010. Inga diskussioner förs än så länge mellan SOK och någon kommun om att arrangera ett vinter-OS 2018.

Idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth anförde vid en frågestund i riksdagen den 18 januari 2007 att såväl hon som regeringen är positiva till ett vinter-OS i Åre/Östersund. Hon ansåg dock att man bör vänta in den utredning som pågår om statliga ekonomiska garantier m.m. till stora evenemang inom bl.a. idrottssektorerna.

Det kan påpekas att det i betänkandet Tillväxt genom turistnäringen (SOU 2007:32), som lades fram i maj 2007, föreslogs att staten utarbetar en nationell strategi för bl.a. stora internationella evenemang inom idrott och kultur. Betänkandet bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Utskottet är positivt till en ansökan om ett vinter-OS i Åre/Östersund men anser att man i första hand bör avvakta ett initiativ från berörda kommuner och SOK. Med hänvisning härtill avstyrker utskottet motion Kr233 (c). Utskottet vill i sammanhanget påpeka att ett vinter-OS i Åre och Östersund också innebär att det arrangeras ett Paralympics i Sverige, något som utskottet välkomnar.

Beträffande motionsyrkandet om att Sverige och Danmark gemensamt ska anordna ett sommar-OS i Öresundsregionen kan påpekas att det enligt nu gällande regler inte går att dela ett sommar-OS mellan två länder. Frågan har berörts av idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth den 22 november 2006 som svar på en fråga om hon avser att vidta några konkreta initiativ för att förverkliga förslaget om ett OS i Öresundsregionen (2006/07:136). Hon anförde då bl.a. följande.

Den internationella olympiska kommittén har i sina beslut tydligt visat att den inte föredrar ett delat värdskap för spelen mellan olika länder. Jag avser därför inte att ta några initiativ till en svensk ansökan om OS i Öresundsregionen.

Av intresse i sammanhanget är att konkurrensbilden enligt SOK är en helt annan när det gäller sommar-OS. Möjligheterna att få arrangera ett sådant OS är enligt SOK mycket mindre än när det gäller ett vinter-OS. SOK:s inriktning är därför för närvarande att försöka få anordna ett vinter-OS.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motion Kr201 (c).

VM

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag om att regeringen ska inleda ett internationellt samarbete för att motverka sexhandel vid VM i Sydafrika. Avslaget sker med hänvisning till det samarbete som redan pågår.

Motionen

Carina Hägg (s) vill genom *motion Kr202* motverka sexhandeln vid fotbolls-VM i Sydafrika 2010. Hon anser att det är angeläget att regeringen och idrottsministern redan nu inleder ett arbete tillsammans med bl.a. den sydafrikanska regeringen, EU, Europarådet, Svenska Fotbollförbundet, Uefa och Fifa och fotbollens världsorganisation för att förhindra en sådan handel.

Bakgrund

Idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth har den 15 november 2006 anført följande som svar på en fråga från Carina Hägg om vad hon avser att göra när det gäller Sveriges deltagande i arbetet mot den befarade ökningen av sexhandel vid fotbolls-VM i Sydafrika 2010.

Regeringen anser att arbetet mot människohandel och utnyttjandet av kvinnor och barn i prostitution är ytterst viktigt. Det rör sig om allvarliga brott som kränker människors värdighet och hindrar dem att åtnjuta de mänskliga rättigheterna. Sexhandeln är ett sammansatt problem som orsakas av fattigdom, marginalisering, bristande jämställdhet samt efterfrågan på kvinnors och barns kroppar för sexuellt utnyttjande. Det är följaktligen viktigt att vidta åtgärder genom breda ansatser och genom en kombination av åtgärder.

Förebyggande åtgärder inklusive åtgärder för att motverka efterfrågan och att stödja bättre förutsättningar och möjligheter för offren är av särskild vikt. I detta sammanhang är förbudet mot köp av sexuella tjänster ett viktigt praktiskt och normbildande instrument i kampen för jämställdhet och mot både prostitution och människohandel för sexuella ändamål i Sverige. Regeringen avser att presentera en nationell handlingsplan för det fortsatta arbetet med att förebygga och bekämpa prostitution och människohandel för sexuella ändamål, med särskilt fokus på kvinnor och barn. Regeringen arbetar även med att ta fram en handlingsplan mot andra former av människohandel.

Det internationella arbetet mot människohandel för sexuella ändamål har intensifierats. Det utökade samarbetet inom Europarådet, EU och andra internationella forum kring människohandel speglar väl den uppfattningen. Genom detta samarbete och i dialoger med andra länder har Sverige kunnat föra ut sin syn på prostitution och människohandel i olika sammanhang och kommer även fortsättningsvis att göra det. Sveriges engagemang i den nordisk-baltiska aktionsgruppen och i Östersjörådet på människohandelsområdet har resulterat bland annat i att de afrikanska staterna uppmuntrats att ta fram en handlingsplan för bekämpningen av människohandel, särskilt kvinnor och barn, i partnerskap med EU. Handlingsplanen ska diskuteras vid ett EU-Afrika ministermöte om migration och utveckling i Tripoli i slutet av november 2006.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2007 angett att den internationella handeln med främst flickor och kvinnor är en av de grövsta formerna av våld mot kvinnor. Denna handel måste bekämpas med kraft. Regeringen avser att avsätta ökade resurser för att stoppa människohandel och att omhänderta och återanpassa kvinnor och barn som utsätts för människohandel till ett normalt liv i sina hemländer.

Arbetet med den av idrottsministern i svaret återopade handlingsplanen för att motverka prostitution och människohandel för sexuella ändamål bereds inom Regeringskansliet.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser positivt på att frågan om sexhandel i samband med fotbolls-VM i Sydafrika förs fram och diskuteras i likhet med vad som skedde inför fotbolls-VM i Tyskland 2006. Det är också positivt att regeringen även internationellt verkar för att frågan uppmärksammas.

Av det svar som idrottsministern lämnat framgår att det redan nu pågår ett internationellt samarbete rörande prostitution och människohandel. Ett sådant samarbete ligger i linje med vad motionären efterfrågar. Motion Kr202 (s) avstyrks.

Ersättningar för skador i samband med landskampsmatcher

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsförslag rörande ersättningar för skador i samband med landskamper med hänvisning till att motionsyrkandet får anses tillgodosett.

Motionen

Thomas Bodström m.fl. (s) anser i *motion Kr329* att regeringen bör verka såväl nationellt som internationellt, i de organ där det är möjligt, för att säkerställa att de nationella fotbollsförbunden inte ska behöva betala ersättning till de lokala klubbarna om spelare blir skadade när de deltar i

landskampsmatcher. Risken är annars enligt motionärerna att fotbollslandslagen utarmas på de bästa spelarna och att idrotten mister några av sina viktiga förebilder.

Bakgrund

Enligt det internationella fotbollsförbundets (FIFA) stadgar är klubbarna skyldiga att ställa spelare till förfogande för respektive nationsförbund för landskampsspel (på fasta dagar i enlighet med en fastställd kalender).

Efter en långvarig konflikt mellan professionella klubbar och företrädare för landslagsfotbollen, där bl.a. en belgisk klubb hade stämt FIFA och det europeiska fotbollsförbundet (UEFA) på mycket stora belopp sedan en spelare skadats vid en landskamp, har UEFA, FIFA och fotbollsklubbar som är medlemmar i European Club Forum träffat en överenskommelse som gäller från den 21 januari 2008 till den 31 juli 2014. Enligt överenskommelsen ska klubbarna erhålla ersättning för spelares deltagande i landskamper och landslagsturneringar. Klubbarna ska i sin tur avsluta alla pågående processer som rör ersättning i samband med dessa tävlingar. De ersättningar som klubbarna erhåller ska täcka alla försäkringar för spelare som skadar sig under de berörda tävlingarna.

Utskottets ställningstagande

Motionsyrkandet får anses tillgodosett genom den överenskommelse som har träffats mellan UEFA, FIFA och fotbollsklubbar som är medlemmar i European Club Forum. Motion Kr329 (s) avstyrks.

Kampsport

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att upphäva eller se över lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher.

Motionerna

Ulf Sjösten och Kent Olsson (båda m) anser i *motion Kr222* att det är hög tid att återigen tillåta professionell boxning i Sverige och att lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher bör upphävas. Motionärerna framhåller att lagen dels hindrar unga människor från att utöva sin sport yrkesmässigt, dels omöjliggör större tävlingar, t.ex. titelmatcher.

I *motion Kr327* av Fredrik Schulte (m) påtalas behovet av att se över kampsportsförbudet. Motionären framhåller bl.a. att barn- och ungdomsverksamheten drabbas hårt ekonomiskt av tillståndsplikten för kampsports-

matcher eftersom tillstånden är avgiftsbelagda samt att kampsportsförbudet dessutom innebär en allvarlig inskränkning i den enskildes frihet att själv fylla sitt liv och sin fritid med innehåll.

Bakgrund

Den 1 september 2006 trädde lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher i kraft, och den 1 januari 2007 upphörde lagen (1969:612) om förbud mot professionell boxning att gälla.

I den nya lagen behandlas alla kampsporter som tillåter våld mot huvudet lika. Tävlings-, tränings- eller uppvisningsmatch i kampsport som tillåter deltagarna att med slag, sparkar eller annat våld avsiktligt träffa motståndarens huvud får inte anordnas utan tillstånd. Tillstånd får lämnas endast om kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser innebär en godtagbar säkerhet för deltagarna. Tillstånd ska sökas hos Länsstyrelsen i Örebro län där det har inrättats en särskild kampsportsdelegation. Tillstånd kan lämnas för en eller flera matcher eller för viss tid eller tills vidare. En avgift får tas ut för prövning av en ansökan om tillstånd.

Det kan påpekas att de större förbund som är berörda i detta sammanhang är Svenska Boxningsförbundet, Svenska Taekwondoförbundet och Svenska Budo- och Kampsportsförbundet. Dessa förbund har erhållit tillsvidare tillstånd, och för dem utgår ingen ytterligare avgift än den i samband med ansökan. Föreningar som hör till dessa förbund och som önskar arrangera matcher i enlighet med respektive förbunds regler behöver inte erlägga någon egen avgift. Samma avgiftsregler som nu nämnts gäller för de förbund som erhållit tidsbegränsade tillstånd. För närvarande är avgiften för dessa förbunds ansökningar 1 200 kronor. För dem som inte erhållit tillsvidare tillstånd eller tidsbegränsat tillstånd utan ansöker om att få arrangera en eller flera matcher är avgiften 600 kronor.

Utskottets ställningstagande

I samband med behandlingen av proposition 2005/06:147 Lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher framhöll utskottet att den utredning som föregått propositionen visar att det av medicinska skäl behövs en lagreglering av kampsporterna och att syftet med en reglering bör vara att säkerställa en godtagbar säkerhet för deltagarna. Utskottet är fortfarande av denna uppfattning och anser inte att det finns skäl att nu upphäva eller ändra den nyligen beslutade kampsportslagen. Motionerna Kr222 (m) och Kr327 (m) avstyrks därmed.

Idrottsplatser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om behovet av ökat stöd till näridrottsplatser och andra idrottsanläggningar med hänvisning till de extra satsningar från statens sida som för närvarande görs.

Jämför reservation 7 (s, v).

Motionerna

Vänsterpartiet understryker i *motion Kr332* vikten av att man säkerställer en god tillgång till näridrottsplatser och andra anläggningar där ett stort spektrum av idrotter kan utövas oavsett om dessa idrotter sett till antalet utövare domineras av kvinnor och flickor eller män och pojkar. Ansvaret vilar enligt motionärerna i första hand på kommunerna, dock med benäget bistånd av staten (yrkande 2).

Thomas Bodström (s) konstaterar i *motion Kr330* att spontanidrotten minskat kraftigt under senare år och att stora delar av idrottsutövandet i stället sker genom föreningsverksamhet. Motionären framhåller vikten av att kommunala bollplaner rustas upp runt om i landet till förmån för spontanidrotten.

Bakgrund

Kommunerna beslutar självständigt om tillgången till kommunala idrottsplatser.

RF har sitt ordinarie anläggningsstöd, från vilket föreningar kan söka bidrag för att bygga nya anläggningar samt komplettera eller rusta upp befintliga anläggningar. Bidraget kan sökas endast av föreningar som äger eller genom långsiktiga avtal driver en idrottsanläggning. Anläggningsstödet uppgår till 20 miljoner kronor och är nu 9 miljoner kronor högre än 2004.

Vidare har 49 miljoner kronor av Idrottslyftets medel satts av för insatser som ökar tillgängligheten till anläggningar och idrottsmiljöer. Föreningar kan via distriktsförbunden söka pengar för investeringar i anläggningar. Här prioriteras näridrottsplatser och andra typer av anläggningar för barn och ungdomar. Distrikten beviljar bidrag upp till hälften av den totala investeringskostnaden. Denna princip stimulerar enligt RF investeringar från både kommuner och företag. I den tidigare satsningen Handslaget genererade denna princip en uppväxling på 500 %.

Dessutom kan nämnas att RF tillsammans med förbundet Sveriges Kommuner och Landsting har skapat samrådsorganet Kompetenscentrum för idrottsanläggningar. Detta organ ska fungera som rådgivare åt föreningar, förbund och kommuner i frågor som rör fastighetsjuridik och fastighetsekonomi vid projektering, byggande och drift av anläggningar.

Sedan 2006 finns också samrådsorganet Rådet för idrottens rum och arenor. Rådet, som består av enbart idrottsorganisationer, ska verka för samordning av anläggningssatsningar, utbyte av erfarenheter och spridning av kompetens och kunskap i anläggningsfrågor.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill i likhet med motionärerna understryka vikten av att det finns tillgång till idrottsplatser och andra anläggningar i närheten av hemmen. Spontanidrotten har minskat under senare år, och den trenden kan inte ändras om inte tillgången till näridrottsplatser är god.

Med hänvisning till det kommunala självstyret och till de ökade medel som staten satsar på näridrottsplatser och andra idrottsanläggningar bör enligt utskottet motionerna inte föranleda något initiativ från riksdagens sida. Motionerna Kr330 (s) och Kr332 (v) yrkande 2 avstyrks.

Miljö- och klimatfrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om vikten av att ett fortsatt arbete med miljö- och klimatfrågor poängteras vid bidragsgivningen. Avslaget görs med hänvisning till det arbete som RF bedriver i dessa frågor.

Jämför reservation 8 (v).

Motionen

I *motion Kr332* av Vänsterpartiet framhålls vikten av utbildningsinsatser inom idrotten i arbetet med miljö- och klimatfrågor. Staten bör enligt motionärerna i sin bidragsgivning poängtera vikten av ett fortsatt arbete med dessa frågor (yrkande 8).

Bakgrund

Enligt RF finns det möjlighet att miljöcertifiera föreningar, förbund, arrangemang och anläggningar.

RF har givit ut Idrottens miljöhandbok som under 2008 ska revideras och utvecklas.

Enligt vad utskottet inhämtat arbetar RF också med att skapa ett långsiktigt samarbete med miljöorganisationer. Bland annat har RF nyligen inlett ett samarbete, grundat på miljömärket Svanen. Svanen är det officiella nordiska miljömärket. Verksamheten drivs utan vinstintresse och på uppdrag av regeringen.

Vid RF-stämman 2007 fick RF i uppdrag att arbeta med klimatfrågorna. RF kommer därför att i samråd med berörda förbund ta fram ett policyprogram med råd och riktlinjer för föreningar och förbund. Därmed byggs inom RF upp en ökad kompetens som ska användas vid särskilda utbildningsinsatser.

Utskottets ställningstagande

I likhet med motionärerna vill utskottet understryka viken av att miljö- och klimatfrågorna lyfts fram inom idrotten.

Utskottet ser positivt på det arbete runt dessa frågor som RF har inlett och förutsätter att detta kommer att fortgå och intensifieras. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet motion Kr 332 (v) yrkande 8.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Idrottens självständiga ställning, punkt 1 (v)

av Siv Holma (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 4.

Ställningstagande

Vänsterpartiet anser att statens bidragsgivning till idrotten måste utformas med respekt för att idrottsrörelsen är en självständig och oberoende folkrörelse. Staten ska sätta upp mål och riktlinjer för sin bidragsgivning, och idrottsrörelsen ska självständigt besluta hur medlen ska användas för att målen ska kunna uppfyllas.

Staten bör enligt Vänsterpartiet betona att idrottsrörelsen kraftfullt måste ta tag i de problem och faror som på olika sätt kan hota idrotten och dess identitet. En idrott som erhåller ett stort samhälleligt stöd måste vara öppen och tillgänglig för alla. Kostnaden för att idrotta får inte skena iväg och bli ett faktiskt hinder för mångas deltagande. Doping, utslagning, kommersialisering, sexifiering och andra negativa inslag måste motverkas kraftfullt, och åtgärder måste vidtas för att uppnå en till fullo jämställd idrott.

Med hänvisning till det anförda anser jag att riksdagen bör bifalla motion Kr332 (v) yrkande 4

2. Folkhälsa, punkt 2 (v)

av Siv Holma (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 1.

Ställningstagande

Barn och ungdomar rör sig för lite. Fysisk rörelse är bra, inte minst i unga år, dels för att må bättre, dels för att förebygga ohälsa och skador längre fram. Ett stort antal barn och ungdomar ägnar sig i dag åt stillasittande aktiviteter framför datorn eller tv-apparaten och har dessutom matvanor som inte är så hälsosamma. Sammantaget leder enligt Vänsterpartiet brist på fysisk aktivitet och felaktig kost till att många barn och ungdomar i hela västvärlden, också i Sverige, är överviktiga med dålig kondition och styrka. Det innebär i sin tur risk för ”välfärdssjukdomar” som t.ex. hjärt-kärlsjukdomar, benskörhet och diabetes redan i unga år. Det krävs därför enligt vår bedömning att berörda parter samverkar och tar fram ett brett åtgärdsprogram i syfte att långsiktigt stimulera åtgärder som ger främst barn och ungdomar större möjlighet till ökad fysisk aktivitet.

Med hänvisning till det anförda anser jag att riksdagen bör bifalla motion Kr332 (v) yrkande 1.

3. Jämställdhet, punkt 4 (v)

av Siv Holma (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 6.

Ställningstagande

Idrottsrörelsen har enligt Vänsterpartiets uppfattning tagit upp kampen för en till fullo jämställd idrott. RF antog 1989 en jämställdhetsplan som därefter återkommande har uppdaterats. Olika projekt har genomförts av RF som också har gett ut rapporten ”Idrott, kön och genus – en kunskapsöversikt”.

RF konstaterar dock att en hel del återstår att göra. Fortfarande utgör t.ex. kvinnor och flickor en minoritet av idrottsföreningarnas medlemmar och alltför få kvinnor finns i specialförbundens styrelser. Ordförandeskapet är fortfarande till stor del förbehållet männen. Även bland landslagstränare och förbundskaptener dominerar männen kraftigt. Sexismen, sexifieringen och exponeringen inom idrotten drabbar främst de kvinnliga idrottarna, som tvingas eller uppmanas uppträda i åtsmitande kläder för att tillfredsställa t.ex. sponsorer. En annan återkommande diskussion är den om det finns manliga respektive kvinnliga idrotter, dvs. idrotter som anses vara mer eller mindre lämpliga utifrån kön. Allt detta är uppenbara tecken som

visar att idrotten fortfarande styrs av en tydlig manlig norm. Kvinnor och män, flickor och pojkar, alla ska självfallet ha rätt och uppmuntras till att utöva vilka idrotter de vill.

Vi anser att alla goda idéer och insikter på central nivå måste föras ut till alla distrikt, föreningar, styrelser och omklädningsrum. Staten bör stödja detta arbete och i sin bidragsgivning till idrotten poängtera vikten av fortsatt arbete för en jämställd idrott.

Med hänvisning till det anförda anser jag att riksdagen bör bifalla motion Kr332 (v) yrkande 6.

4. Integration, punkt 5 (s, v)

av Siv Holma (v), Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s) och Leif Pettersson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr274 av Aleksander Gabelic (s).

Ställningstagande

Utanförskap kan brytas på olika sätt. Idrotten har historiskt sett haft en viktig roll för att integrera barn och ungdomar med olika etniska bakgrunder i det svenska samhället. Satsningar i denna riktning har gjorts av flera regeringar, exempelvis genom Handslaget, som bl.a. fokuserat på invandrarungdomars idrottande. Vi anser dock att mer kan göras.

Det behövs enligt vår uppfattning ett nytänkande när det gäller att utbilda idrottsledare och att bygga nya idrottsanläggningar. Duktiga idrottsledare med kunskap om andra kulturer kan göra stora insatser för att behålla invandrarungdomarna inom idrotten. Val av plats när nya idrottsanläggningar byggs kan ha betydelse för integrationen.

Regeringen borde enligt vår uppfattning samverka med kommuner och idrottsrörelsen och ge mer stöd för att utveckla idrottsrörelsens möjligheter att engagera fler ungdomar inom idrotten. Det är en bra investering som enligt vår uppfattning tjänar många goda syften.

Med hänvisning till det anförda anser vi att riksdagen bör bifalla motion 2007/08:Kr274 (s).

5. HBT-frågor m.m., punkt 8 (s)

av Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s) och Leif Pettersson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2007/08:Kr312 av Hillevi Larsson m.fl. (s) och

2007/08:Kr350 av Marianne Berg m.fl. (v, mp, c, fp) yrkande 2 och avslår motionerna

2007/08:U304 av Barbro Westerholm och Birgitta Ohlsson (båda fp) yrkande 21,

2007/08:So294 av Helena Leander m.fl. (mp) yrkandena 24–26 och

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 7.

Ställningstagande

Inom idrottsrörelsen finns människor med invandrabakgrund och handikapp och naturligtvis lika stor andel homo- och bisexuella som i samhället i övrigt. Det är viktigt att dessa människor känner sig välkomna och värdefulla, att skillnader i bakgrund samt förutsättningar accepteras och att människor vågar vara öppna med sin sexuella läggning utan att behöva vara oroliga för trakasserier. Inom idrottsrörelsen är heteronormativiteten av tradition mycket stark. Homosexuella idrottare törs inte berätta om sin läggning av rädsla för att missa en plats i laget eller ett uppdrag som tränare. Situationen inom idrottsrörelsen är sådan att HBT-frågorna måste uppmärksammas betydligt mer än vad som har varit fallet hittills. Inte minst gäller detta på ungdomssidan.

Med hänvisning till det anförda anser vi att riksdagen bör bifalla motionerna Kr312 (s) och Kr350 (v, mp, c, fp) yrkande 2 samt avslå motionerna Kr332 (v) yrkande 7, So294 (mp) yrkandena 24–26 och U304 (fp) yrkande 21

6. HBT-frågor m.m., punkt 8 (v)

av Siv Holma (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2007/08:Kr312 av Hillevi Larsson m.fl. (s),
2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 7 och
2007/08:Kr350 av Marianne Berg m.fl. (v, mp, c, fp) yrkande 2 och
avslår motionerna
2007/08:U304 av Barbro Westerholm och Birgitta Ohlsson (båda fp)
yrkande 21 och
2007/08:So294 av Helena Leander m.fl. (mp) yrkandena 24–26.

Ställningstagande

Människor måste våga vara öppna med sin sexuella läggning utan att behöva vara oroliga för trakasserier. Men tyvärr förekommer även inom idrotten trakasserier och diskriminering på grund av sexuell läggning lika väl som p.g.a. funktionshinder, hudfärg och etnicitet. Detta är enligt Väns-terpartiet inte acceptabelt, lika lite inom idrotten som i andra sammanhang. Vi anser att HBT-frågor måste synliggöras mer än vad som sker i dag och att det behövs förstärkta utbildningsinsatser för att öka kunskapen om dessa frågor. Staten bör enligt vår uppfattning betona detta i sin bidragsgivning.

Med hänvisning till det anförda anser jag att riksdagen bör bifalla motionerna Kr312 (s), Kr332 (v) yrkande 7 och Kr350 (v, mp, c, fp) yrkande 2 samt avslå motionerna So294 (mp) yrkandena 24–26 och U304 (fp) yrkande 21.

7. Idrottsplatser, punkt 13 (s, v)

av Siv Holma (v), Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s) och Leif Pettersson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2007/08:Kr330 av Thomas Bodström (s) och
2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 2.

Ställningstagande

Barn och ungdomar leker och rör på sig främst i närheten av hemmet. Därför är det enligt vår uppfattning viktigt att det i samhällsplaneringen säkerställs att det finns grönytor, lekparkar och små idrottsplatser i närområdena, både för organiserad idrott och spontan idrott.

Att skapa näridrottsplatser, dvs. små och flexibla idrottsanläggningar som inte utgår från organiserad idrottsverksamhet utan som inbjuder till spontan fysisk rörelse, är viktigt. Ansvaret för att sådana byggs torde i

första hand åvila kommunerna, dock med benäget bistånd från staten. Även andra idrottsplatser, idrottsanläggningar och idrottsarenor som inbjuder idrottsutövande i ett stort spektrum av idrotter bör enligt vår uppfattning prioriteras.

Med hänvisning till det anförda anser vi att riksdagen bör bifalla motionerna Kr330 (s) och Kr332 (v) yrkande 2.

8. Miljö- och klimatfrågor, punkt 14 (v)

av Siv Holma (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v) yrkande 8.

Ställningstagande

Även inom idrotten behöver man enligt Vänsterpartiets uppfattning uppmärksamma miljö- och klimatfrågorna. Samåkning och användning av kollektivtrafiken är exempel på hur idrotten kan organisera sin verksamhet för att uppmärksamma dessa frågor. Samarbete med miljöorganisationer är ett annat exempel. Även när det gäller miljö- och klimatfrågor är det enligt vår mening viktigt med utbildningsinsatser för att öka kunskapen. Staten bör enligt vår uppfattning stödja detta arbete och bör i sin bidragsgivning poängtera vikten av ett fortsatt arbete med miljö- och klimatfrågor.

Med hänvisning till det anförda anser jag att riksdagen bör bifalla motion Kr332 (v) yrkande 8.

Särskilda yttranden

1. **Folkhälsa, punkt 2 (mp)**

Esabelle Dingizian (mp) anför:

Att barn och ungdomar i dag inte rör sig i tillräcklig omfattning har blivit ett växande problem som måste tas på största allvar. Den tid som barn och ungdomar ägnar framför tv-apparaten och datorn har ökat på bekostnad av mer fysiska aktiviteter. Dessutom skjutsas barn och ungdomar i större utsträckning i dag till förskola, skola och fritidsaktiviteter och de spontana fysiska aktiviteterna har minskat. Detta sammantaget med sämre matvanor innebär risk för ”välfärdssjukdomar” redan i unga år. Idrottsrörelsen har i detta sammanhang en stor betydelse för barn och ungdomars fysiska hälsa. Även skola och föräldrar har ett ansvar. Samhällets ansvar är att ge samhällseliga förutsättningar för god hälsa på lika villkor och det handlar om politiska prioriteringar. Jag är medveten om att en hel del arbete pågår för att stimulera barn och ungdomar till ökad fysisk aktivitet men vill ändå understryka vikten av att detta arbete prioriteras inom olika politikområden.

2. **Jämställdhet, punkt 4 (s)**

Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s) och Leif Pettersson (s) anför:

Mycket har hänt på jämställdhetsområdet inom idrotten under senare år, men fortfarande finns en hel del kvar att göra. Detta framgår bl.a. av den årliga statistik som RF tar fram beträffande kvinnor och män inom idrotten. Idrottsrörelsen präglas fortfarande mycket av manliga normer och maktstrukturer. Vi är medvetna om att RF arbetar aktivt med jämställdhetsfrågor men vill ändå understryka vikten av att dessa frågor ges hög prioritet på alla nivåer inom idrottsrörelsen.

3. **Idrottens ekonomi, punkt 6 (v)**

Siv Holma (v) anför:

Så länge idrotten lever upp till eller arbetar seriöst mot uppställda mål är det enligt Vänsterpartiets uppfattning logiskt med ett långsiktigt statligt stöd på en stabil nivå. Ett sådant system ger trygghet och goda möjligheter för idrotten att planera sin verksamhet långsiktigt och på ett genomtänkt sätt.

Jag vill också påminna om att Vänsterpartiet i kulturutskottets budgetbetänkande hösten 2007 (bet. 2007/08:KrU1) framhöll att statens stöd till idrotten bör gå över statsbudgeten och inte via AB Svenska Spel. En sådan ordning innebär dessutom att man tillgodoser budgetlagens (1996:1059) krav på att statens inkomster och utgifter ska budgeteras och redovisas brutto på statsbudgeten.

4. **Dopning, punkt 7 (s, v, mp)**

Siv Holma (v), Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s), Esabelle Dingizian (mp) och Leif Pettersson (s) anför:

Det är för idrottens egen överlevnads skull helt avgörande att komma till rätta med de problem och negativa sidor som finns inom idrotten. Etikfrågorna måste alltid stå i förgrunden inom idrotten och får inte tappas bort i jakten på medaljer och prestigeladdade mästerskap. Framgångar som bygger på fusk i någon form är inte värda någonting. Vi är medvetna om att RF arbetar aktivt med dopningsfrågor men vill ändå understryka att dessa frågor måste ges hög prioritet. Vi har även konstaterat att antalet dopningsprover som tagits under senare år har minskat. Detta till följd av att proverna har blivit alltmer avancerade och därmed kostsammare. Vi vill därför uppmärksamma idrotten på att anslaget måste följa med prisstegringen, detta för att upprätthålla antalet prover på en acceptabel nivå.

5. **HBT-frågor m.m., punkt 8 (mp)**

Esabelle Dingizian (mp) anför:

Den största folkrörelsen i Sverige är den samlade idrottsrörelsen och därför är det viktigt att man inom idrotten arbetar målmedvetet och aktivt med HBT-frågor.

Många idrottsledare är bra förebilder med tydliga icke-diskriminerande värderingar, men inte alla. Vissa uttrycker förakt mot homosexuella, och det tycker vi inom Miljöpartiet inte är acceptabelt. Det vanligaste är förakt mot bögar. Det finns påtagligt få manliga öppet homosexuella på elitnivå inom stora sporter som fotboll och hockey. Just där är det också enligt vår uppfattning vanligare än inom andra sporter att ledarna har en homofobisk inställning. Vi anser att det är uppenbart att det finns ett samband mellan ledarnas negativa attityder och antalet öppet homosexuella inom idrotten.

Med hänsyn till det arbete som bedrivs inom idrottsrörelsen med HBT-frågor och till Idrottsstödsutredningens pågående arbete har vi valt att inte reservera oss, men vill ändå understryka vikten av att HBT-frågorna uppmärksammas.

6. **OS, punkt 9 (s)**

Margareta Israelsson (s), Lars Wegendal (s), Anne Ludvigsson (s), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Göran Persson i Simrishamn (s) och Leif Pettersson (s) anför:

Sverige har en lång tradition av stora idrottsevenemang. Dessa evenemang innebär stora fördelar för de kommuner och regioner som arrangerar dem men också för Sverige som land. Det handlar om arbetstillfällen, stimulans för näringslivet och marknadsföring av Sverige. Arrangörerna tar dock ofta stora ekonomiska risker, vilket kan medföra att de avstår från att konkur-

rera om de stora evenemangen. Staten bör därför enligt vår uppfattning utarbeta en långsiktig nationell strategi för att möjliggöra att Sverige i ökad utsträckning ska kunna arrangera stora internationella idrottsevenemang. Vi är medvetna om att regeringen bereder denna fråga men anser att beredningen tagit alltför lång tid och att regeringen snarast bör lägga fram ett förslag till en nationell strategi.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007

2007/08:U304 av Barbro Westerholm och Birgitta Ohlsson (båda fp):

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökade kunskaper om frågor om homosexuella, bisexuella och transpersoner i idrottsrörelsen.

2007/08:So294 av Helena Leander m.fl. (mp):

24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att krav bör ställas på att de nationella idrottsförbunden redovisar hur de bekämpar homofobi och diskriminering för att få bidrag från staten.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att de nationella idrottsförbunden upprättar en policy om HBT-frågor.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att alla tränar- och ledarutbildningar bör innehålla utbildning inom HBT-området och att all fortbildning bör innehålla moment som syftar till en kompetenshöjning inom HBT.

2007/08:Kr201 av Lars-Ivar Ericson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om OS i Öresundsregionen 2024.

2007/08:Kr202 av Carina Hägg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att motverka sexhandel vid fotbolls-VM i Sydafrika 2010.

2007/08:Kr222 av Ulf Sjösten och Kent Olsson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upphäva lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher.

2007/08:Kr233 av Sven Bergström och Per Åsling (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nationell samling bakom en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Sverige 2018.

2007/08:Kr249 av Lennart Pettersson och Lars-Ivar Ericson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av stöd till föreningsdriven motionsverksamhet för vuxna.

2007/08:Kr274 av Aleksander Gabelic (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om idrottens betydelse för integrationen.

2007/08:Kr312 av Hillevi Larsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om mångfalden inom idrotten.

2007/08:Kr327 av Fredrik Schulte (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över kampsportsförbudet.

2007/08:Kr329 av Thomas Bodström m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att de nationella fotbollsförbunden inte ska behöva betala ersättning till de lokala klubbarna om spelarna blir skadade när de deltar i landskampsmatcher.

2007/08:Kr330 av Thomas Bodström (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om upprustning av bollplaner.

2007/08:Kr332 av Torbjörn Björlund m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i samverkan med berörda parter intensifiera det arbete som syftar till att långsiktigt stimulera åtgärder som ger fler möjlighet till ökad fysisk aktivitet, främst barn och ungdomar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa en god tillgång på näridrottsplatser, idrottsplatser och andra arenor och anläggningar där ett brett spektrum av idrotter kan utövas oavsett om dessa idrotter domineras av kvinnor och flickor eller män och pojkar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda hur en mer långsiktig och förutseende planering ska göras möjlig för idrottsrörelsen.

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den statliga bidragsgivningen till idrotten måste respektera idrottsrörelsens självständighet och att staten ställer upp mål och riktlinjer för sin bidragsgivning utifrån det perspektivet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vid den statliga bidragsgivningen betona ett fortsatt arbete för en jämställd idrott.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vid den statliga bidragsgivningen betona ett fortsatt arbete för ökad kunskap om HBT-frågor och diskriminering vad gäller etnicitet och funktionshinder.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vid den statliga bidragsgivningen betona ett fortsatt arbete för ökad kunskap i miljö- och klimatfrågor.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vid den statliga bidragsgivningen betona ett fortsatt arbete för en trovärdig idrott ren från droger och dopning.

2007/08:Kr344 av Christer Adelsbo (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skapa en ekonomisk trygghet för våra idrottsföreningar.

2007/08:Kr350 av Marianne Berg m.fl. (v, mp, c, fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om HBT-frågor och HBT-personers situation inom idrottsrörelsen.